

γήση και τὸν προστατεύση ἐνῶ ἐπορεύετο πρὸς τοὺς φίλους του. (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

Ὁ ἀπερίριτος χώρος, ὅστις περιλαμβάνει τὸ Σύμπαν—αἱ οὐράνιοι σφαῖραι εἰς τὰς περιουσίας των— τὰ κρεμάμενα νέφη, τὰ ὅποια ἐξωραΐζουσι τὸ στερέωμα— ἡ Γῆ, τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν— οἱ ἀδιακόπως κινούμενοι ὠκεανοὶ καὶ θάλασσαι— αἱ διάφοροι φυλαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους— τὰ τετράποδα, τὰ ὅποια περιφέρονται εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τὰ δάση καὶ τὰ πτηνὰ, τὰ ὅποια πετώσιν εἰς τὸν ἀέρα— οἱ ἰχθύες, οἵτινες πλέουσιν εἰς τὰ ὕδατα καὶ τὰ ἔντομα καὶ ἐρπετὰ, τὰ ὅποια εὐρίσκονται διεσπαρμένα ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς— ἀπαντα ταῦτα κηρύττουσιν τὴν αὐτὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν βλέπει ὁ ὀφθαλμὸς, ἀκούει τὸ οὖς καὶ ἐννοεῖ ἡ καρδιά. Ὅλα κηρύττουσιν ὡς διὰ σαλπῆγγος ἀγγέλου τὴν δύναμιν, τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ ὑψίστου ἡμῶν Δημιουργοῦ.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, ἀγαπητὰ μου τέκνα; Ἐὰν δὲν ἦναι, τότε οἱ λόγοι μου οὗτοι εἶναι βεβαίως μάταιοι· ἀλλ' ἂν ἦναι, ὅπως πραγματικῶς εἶναι, τότε σεῖς καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ὑπόχρεοι ν' ἀναγνωρίζωμεν αὐτὸν εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς μας— νὰ προσευχώμεθα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ μᾶς ὁδηγήῃ καὶ διευθύνῃ εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, νὰ τῷ προσφέρωμεν τὸ σέβας καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν καρδιῶν καὶ τῶν ψυχῶν μας, καὶ νὰ τὸν δοξολογῶμεν καὶ μεγαλύνωμεν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ἐκαστος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ζῇ διὰ κατὶ τι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Χιλιάδες καὶ μυριάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀναπνεύουσιν, κινουῦνται, ζοῦσιν καὶ ἀποθνήσκουσιν καὶ οὐδέποτε πλέον ἀκούονται. Διὰ τί; Διότι δὲν κάμνουν τίποτε καλὸν εἰς τὴν ζωὴν των ἄξιον ἐνθυμήσεως— Διότι κανεὶς δὲν κατεστάθη εὐτυχὴς διὰ μέσου αὐτῶν— κανεὶς δὲν ἀναφέρει αὐτοὺς ὡς μέσου τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ὠφελείας— κανεὶς δὲν ἤκουσέ ποτε αὐτοὺς ὁμιλήσαντας οὐδὲ ἀνέγνωσέ ποτε μίαν γραμμὴν γραφείσαν παρ' αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῶν ὁμοίων των, τούτου ἕνεκα ταχέως λησμονεῦνται καὶ ἡ μνήμη των ἀπόλλυται διὰ παντός.

Ἵπάρχει ἔρα γε κανεὶς ἀπὸ τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώστας, ὅστις θέλει νὰ ζῆσῃ οὕτω καὶ νὰ παρέλθῃ οὕτω πῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ὁμοίων του; Εἶναι κανεὶς, ὅστις θέλει ν' ἀπεράσῃ τὴν ζωὴν του χωρὶς ν' ἀφήσῃ ὀπίσω

τοῦ κατὶ τι καλόν, διὰ τὸ ὅποιον οἱ ἄνθρωποι νὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομά του;

Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι κανεὶς τῶν ἀναγινωσκόντων τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τοιαύτην ζωὴν καὶ τοιοῦτον τέλος.

Λοιπὸν ἀγαπητὰ μου τέκνα, ἀρχίσατε ἐνωρὶς νὰ γράφητε τὸ ὄνομά σας διὰ τινος ἀγαθοεργίας εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμοίων σας— συνειθίσατε ἐνωρὶς νὰ περιποιησθε καὶ ἀνακουφίσετε τοὺς πτωχοὺς, τοὺς τεθλιμμένους, τοὺς ἀσθενεῖς— νὰ φωτίζετε καὶ ὁδηγῆτε εἰς τὸ καλὸν τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἐσκοτισμένους καὶ νὰ κάμνετε καλὸν εἰς πάντας.

Ἐὰν πράττετε οὕτω πῶς τὸ ὄνομά σας θέλει εὐλογεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ θέλει λάμπει ἐν δόξῃ μεταξὺ τῶν ἁγίων πνευμάτων ἐν Οὐρανοῖς.

Ἐλεφαντόδοντον. Περὶ τοὺς 180 τόνους, ἤτοι 144 χιλιάδες ὀκταδὲς ἐλεφαντοδότων ἐξοδοῦνται κατ' ἔτος εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας Σέφηνδ, πρὸς κατασκευὴν χειρῶν μαχαιρίων καὶ περονῶν.

Διὰ νὰ προμηθευθῇ δὲ τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν ἡ πόλις αὕτη πρέπει νὰ φονευθῶσι 18 χιλιάδες ἐλεφάντων!

Ἄλλ' ἡ Σέφηνδ δὲν εἶναι ἡ μόνη πόλις τοῦ κόσμου, ὅπου κατασκευάζονται τοιαῦτα περονομάχαιρα. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος φονευομένων ἐλεφάντων πρέπει νὰ ἦναι μέγιστος, καὶ μὲ τὸν χρόνον ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῶν τεραστίων θηρίων, τὰ ὅποια ἔζων ἐπὶ τῆς Γῆς μας πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἐκλείψῃ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Γῆς.

ΦΕΛΟΣ.

Πᾶσαν ἡμέραν ὅλοι σχεδὸν μεταχειρίζομεθα τὸν φελόν, ἀλλὰ πόσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἠξέρομεν τί εἶναι καὶ πόθεν ἔρχεται;

Ὁ φελὸς εἶναι ὁ φλοιὸς εἰδους τινος δρυὸς καλλιεργούμενης ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν γένει εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου φύεται καὶ αὐτόματος.

Ὁ φλοιὸς οὗτος ἀποχωρίζεται τοῦ δένδρου χωρὶς τοῦτο νὰ κοπῇ— ἔπειτα ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιρροὴν ἰσχυροῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τοῦτο τίθεται εἰς τὸ ὕδωρ ἕως οὗ μαλακυνθῇ καὶ τελευταῖον πιέζεται διὰ πιεστηρίων εἰς μεγάλα τεμάχια καὶ πέμπεται εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἀποφλοιώσις τοῦ δένδρου τούτου γίνεται ἅπαξ κατὰ ἐννεαετίαν.

Ἡ χρῆσις τοῦ φελοῦ ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους